

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 3742/25
6.2.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Гордане Тошић, председника већа, Милице Аксентијевић и Љиљане Милосављевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Лозић, адвокат из Старе Пазове, ул. Светосавска бр.2, против туженог Друштва за производњу, трговину и услуге “Мост експорт – импорт” д.о.о. Барајево, са седиштем у Барајеву, ул. Миодрага Вуковића бр.67а, чији је пуномоћник Александра Костић, адвокат из Београда, ул. Стеве Тодоровића бр.45, ради исплате, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту П1 42/23 од 22.9.2025. године, у седници већа одржаној дана 6.2.2026. године, донео је,

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту П1 42/23 од 22.9.2025. године у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу на име отпремнине исплати износ од 170.175,88 динара и на име неисплаћене нето зараде износ од 390.000,00 динара и у том делу жалба туженог **ОДБИЈА**, као неоснована.

УКИДА СЕ пресуда Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту П1 42/23 од 22.9.2025. године у преосталом делу става првог изреке којим је обавезан тужени на исплату законске затезне камате и у ставу другом изреке и у том делу предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту П1 42/23 од 22.9.2025. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу исплати на име отпремнине износ од 170.175,88 динара, са законском затезном каматом почев од 19.6.2025. године до исплате, на име неисплаћених нето зарада износ од 390.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 19.6.2025. године, до исплате и на име законске затезне камате по основу

отпремнине и неисплаћених нето зарада обрачунатих до 18.6.2025. године износ од 294.376,88 динара. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 505.857,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде, до исплате.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужилац је поднео одговор на жалбу туженог.

Испитујући првостепену пресуду у границама овлашћења прописаних чланом 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр.72/11...18/20), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба туженог делимично основана.

У поступку пред првостепеним судом, у потврђеном делу пресуде, нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане чланом 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде парничног поступка, на које се указује у жалби.

Према чињеничном стању, утврђеном у поступку пред првостепеним судом, тужилац је био запослен код туженог на неодређено време, а радни однос му је престао као технолошком вишку дана 31.5.2023. године. Решењем туженог од 31.5.2023. године тужиоцу је утврђена отпремнина у износу од 170.175,88 динара, која му није исплаћена. Месечна зарада тужиоца износила је 85.000,00 динара, а исплате зарада запосленима су биле нередовне због тешкоћа у пословању. Тужени је до поношења тужбе, а и након тога повремено уплаћивао тужиоцу износе неисплаћене зараде. Према налазу и мишљењу судског вештака за економско – финансијску област од 31.5.2025. године, дуг туженог према тужиоцу на дан последње уплате туженог 30.4.2024. године, износи на име неисплаћене отпремнине 170.175,88 динара, на име неисплаћених зарада 625.000,00 динара и на име законске затезне камате обрачунате до 30.4.2024. године 175.020,47 динара. Према допунском налазу вештака од 19.7.2025. године, дуг туженог према тужиоцу на дан последње уплате туженог 18.6.2025. године, износи на неисплаћене отпремнине 170.175,88 динара, на име неисплаћених зарада у износу од 390.000,00 динара и на име законске затезне камате обрачунате до 30.4.2024. године 294.376,88 динара.

На основу утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је оценио да је тужбени захтев тужиоца основан јер тужени није у целости исплатио неисплаћене зараде тужиоцу након престанка радног односа као ни отпремнину, због чега је одлучио као у ставу првом изреке побијане пресуде применом одредби члана 158, 159 и 186 Закона о раду и члана 277 Закона о облигационим односима.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је у погледу одлуке у потврђеном делу пресуде, правилно применио материјално право, дајући за своју одлуку у том делу јасне и потпуне разлоге, које у свему прихвата и другостепени суд.

Одредбом члана 104. став 1. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05...75/14) прописано је да запослени има право на одговарајућу зараду, која се утврђује у складу са законом, општим актом и уговором о раду.

Одредбом члана 110. став 1. Закона о раду прописано је да се зарада исплаћује у роковима утврђеним општим актом и уговором о раду, најмање једанпут месечно, а најкасније до краја текућег месеца за претходни месец.

Одредбом члана 158. став 1. Закона о раду прописано је да је послодавац дужан да пре отказа уговора о раду, у смислу члана 179. став 5. тачка 1) овог закона, запосленом исплати отпремнину у складу са овим чланом.

Код утврђених чињеница да је тужилац био запослен код туженог, са месечном зарадом од 85.000,00 динара, да је тужиоцу престао радни однос код туженог као технолошком вишку решењем од 31.5.2023. године којим му је утврђено право на отпремнину у износу од 170.175,88 динара, да тужени тужиоцу није исплатио отпремнину, а износе припадајућих зарада није исплатио у целости, правилна је одлука првостепеног суда којом је обавезао туженог да тужиоцу исплати тражене износе. Висина потраживања правилно је утврђена из налаза и мишљења и изјашњења судског вештака, на које парничне странке у том делу нису имале примедби.

С обзиром на изнето, првостепени суд је правилно применио материјално право, када је закључио да је тужени у обавези да тужиоцу исплати припадајућу отпремнину и разлику неисплаћене нето зараде, па је ожалбена пресуда потврђена у делу става првог изреке, за износ главног дуга по овим основама.

Неосновано се жалбом туженог указује на учињену битну повреду поступка из члана 374 став 1 у вези члана 345 став 1 Закона о парничном поступку, јер пропуст суда да у ставу првом изреке пресуде одреди рок у коме је тужени дужан да изврши своју обавезу није био од утицаја на доношење правилне и законите одлуке у потврђеном делу, посебно када се има у виду да је рок за извршење чинидбе и дан од када рок почиње да тече изричито одређен чланом 345 став 2 и 3 Закона о парничном поступку.

Међутим, одлука којом је првостепени суд усвојио тужбени захтев тужиоца за исплату законске затезне камате не може се прихватити као правилна, јер је суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка прописану чланом 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку, на коју тужени основано посредно указује у жалби. Наведена битна повреда одредаба парничног поступка састоји се у томе што су нејасни разлози којима првостепени суд образлаже закључак за досуђени износ на име законске затезне камате, имајући у виду чињеницу да је тужени након престанка радног односа тужиоца, тужиоцу уплаћивао повремено одређене износе на име потраживања зараде које тужилац има према туженом. Из налаза и мишљења судског вештака који је првостепени суд прихватио у целости и његовог изјашњења не може се утврдити на који начин и за који период је вештак извршио обрачун камате и за која појединача месечна потраживања, да ли је приликом обрачуна урачунавао наведене уплате туженог тужиоцу, односно да ли је обрачун вршио према правилима из члана 312 став 2 Закона о облигационим односима, односно редом како су обавезе доспеле за испуњење. С тим

у вези, основано се жалбом туженог указује на непотпуно утврђено чињенично стање на околност висине потраживања тужиоца.

Према налазу и мишљењу судског вештака од 19.7.2025. године који је првостепени суд прихватио потраживање законске затезне камате износи укупно 294.376,88 динара, али није раздвојено који износ представља камату на износ неисплаћене отпремнине, а који камату на износ неисплаћене зараде, због чега првостепена пресуда у погледу одлуке о камати морала бити укинута у целини.

Осим тога, нејасно је због чега висина потраживања законске затезне камате обрачунате за исти период до 30.4.2024. године, према налазу и мишљењу судског вештака од 30.1.2025. године износи 175.020,47 динара, а према допунском налазу вештака од 19.7.2025. године 294.376,88 динара.

Како се због наведених недостатака првостепена пресуда у делу става првог изреке не може сматрати правилном и законитом, то је у том делу морала бити укинута, како одлука о исплати законске затезне камате на досуђене износе главног дуга, тако и у односу одлуке о исплати законске затезне камате досуђене у номиналном износу.

Укинута је одлука о трошковима парничног поступка, садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде, јер зависи од коначног исхода спора и постигнутог успеха странака.

У поновном поступку, првостепени суд ће отклонити неправилности на које је указано, те ће употпунити чињенично стање и правилном применом материјалног права поново одлучити о тужбеном захтеву тужиоца у преосталом делу, а за своју одлуку ће дати јасне и довољне разлоге.

Из наведених разлога, на основу одредби чланова 390, 391 став 1, 392 став 2 и члана 401 тачка 3 Закона о парничном поступку, Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци ове пресуде.

**Председник већа – судија
Гордана Тошић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**